

عدم سهمیه بندی آب در تهران

برنامه‌های برای نوبت‌بندی و سهمیه‌بندی آب وجود ندارد. به گزارش ایلنا، محسن اردکانی، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان تهران گفت: با توجه به کاهش ۴۵ درصدی بارندگی‌ها شهروندان مصارف خود را ۲۰ درصد کاهش دهند. وی شمار مشترکان خوش‌مصرف شرکت آبفای استان تهران را که مطابق با الگوی ۱۲ مترمکعبی به ازای هر خانوار در ماه، آب مصرف می‌کنند، حدود ۳۵ درصد مجموع مشترکان دانست و افزود: این در حالی است که ۶۰ درصد مشترکان به‌عنوان مشترکان پرمصرف تا دو برابر الگوی تعیین شده، آب مصرف می‌کنند و بیش از ۵ درصد مشترکان نیز با مصرف بیش از دو برابر الگو، به‌عنوان مشترکان بدمصرف محسوب می‌شوند. مدیرعامل شرکت آبفای استان تهران منابع آب موجود و در دسترس را با توجه به شرایط بارندگی‌ها محدود خواند و گفت: افزون بر کاهش بارندگی‌ها، استان تهران هم‌اکنون با بودجه برفی ضعیفی نیز مواجه است و با وجود هوای سرد حاکم بر این استان در روزهای اخیر، بارش‌های برفی ضعیفی رخ داده است.

تأمین بودجه هدفمندی بارانه‌ها

منابع لازم برای تأمین هزینه‌های اجتناب‌ناپذیر بودجه عمومی و بودجه هدفمندی بارانه‌ها تا پایان سال فراهم شده است. به گزارش دانشجو، سیدحمید پورمحمدی، رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور گفت: دولت برای حمایت از معیشت مردم و به‌ویژه دهک‌های کودرآمد، با اذن رهبر معظم انقلاب، تمهیدات لازم را برای توزیع دو نوبت کالا بزرگ الکترونیک فراهم کرده است. رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور در ادامه به تشریح برخی از اقدامات سازمان پرداخت و گفت: تأمین و پرداخت مطالبات گندم‌کاران، اجرای متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان و پرداخت مطالبات پرستاران و ساماندهی موضوع بازنشستگان نیمه دوم سال ۱۴۰۰، از جمله اقداماتی بود که طی ماه‌های گذشته به خوبی صورت گرفت. پورمحمدی بر لزوم راهبری سازمان برنامه و بودجه کشور تأکید کرد: منابع لازم برای تأمین هزینه‌های اجتناب‌ناپذیر بودجه عمومی و بودجه هدفمندی بارانه‌ها تا پایان سال فراهم شده است.

صادرات علت گرانی میوه

به دلیل صادرات بیش از حد قیمت میوه‌ها افزایش یافته و این در حالی است که قرار بود در صادرات مازاد نیاز مردم صادر شود. به گزارش رادیو گفتگو، مرتضی معتمد، معاون بازرگانی سازمان مرکزی تعاونی روستایی ایران در مورد ذخیره‌سازی خرما و میوه شب عید گفت: اصناف، مایحتاج عمومی مردم را در تمام طول سال از جمله شب عید تأمین و عرضه می‌کنند. این کار مانع رشد قیمت شده و حتی پیام کاهش و توقف به قیمت‌ها را دارد. این تجربه موفقی است که حدود ۱۸ سال است انجام می‌شود. دولت کل نیاز بازار را ذخیره نمی‌کند؛ بلکه با هدف تنظیم‌گری تنها ۱۰ تا ۱۵ درصد نیاز بازار را ذخیره کرده و در ایام پایانی سال عرضه می‌کند. معاون بازرگانی سازمان مرکزی تعاونی روستایی ایران گفت: به دلیل صادرات بیش از حد قیمت میوه‌ها افزایش یافته و این در حالی است که قرار بود در صادرات مازاد نیاز مردم صادر شود.

عکس: ایرنا

فیش‌های نجومی ۹ دستگاہ دولتی

فیش حقوقی مدیران پتروشیمی در شرایطی حاشیه ساز شد که طبق قانون نباید بیش از ۷ برابر حداقل حقوق یک کارمند عادی باشد

رقیه ندایی
خبرنگار اقتصادی

واژه حقوق نجومی برای اولین بار در بهار سال ۱۳۹۵ در ادبیات اقتصادی کشور جا باز کرد و از آن زمان تا به امروز هر چند ماه یکبار شاهد انتشار یک فیش حقوقی نجومی هستیم. این موضوع باعث شده اعتماد عمومی نسبت به مدیران و مسئولان خدشه‌دار شود. جنجال فیش حقوقی مدیران پایانی ندارد و تقریباً هر فصل انتشار حقوق چندین میلیونی یک مدیر و مقایسه آن با حقوق کارگر باعث می‌شود که کارگران توان کمتری برای کار داشته باشند. براساس قانون، حقوق مدیران ارشد، نباید بیشتر از ۷ برابر حقوق یک کارمند عادی باشد؛ اما برخی از مدیران این رقم ۷ برابری را عادلانه نمی‌دانند و عقیده دارند باید این رقم به ۱۰ برابر برسد. با وجود این قانون ۷ برابری شاهد هستیم که برخی از مدیران حقوق بیش از ۱۰ برابری نیز دریافت می‌کنند و به‌نوعی حقوق این مدیران از حالت قانونی خارج شده است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد هر ساله شاهد افزایش پرداختی‌ها در حوزه حقوق‌های نجومی هستیم. جدیدترین آمار از پرداخت حقوق نجومی به گزارش دیوان محاسبات بازمی‌گردد که اعلام کرد سال گذشته ۱۲ دستگاه کشور پرداختی‌های نامتعارف داشته‌اند. احمدرضا دستغیب در هیئت عمومی دیوان محاسبات نیز در همین راستا گفته بود: «نام دستگاه‌هایی که بیشتر از سقف تعیین شده در قانون بودجه ۱۴۰۲، حقوق و مزایا پرداخت کرده‌اند، اعلام شود و به دادسرای دیوان معرفی شوند. شمار کسانی که مازاد بر سقف حقوق و مزایا دریافتی داشته‌اند، ۱۰ هزار و ۱۷۴ نفر بوده است. مجلس در قانون بودجه ۱۴۰۲، «سقف خالص پرداختی متوسط ماهانه در سال از محل حقوق و مزایا و پرداختی‌های دیگر» را ۵۵ میلیون تومان تعیین کرده بود.

براساس آمارهای منتشرشده ۹ دستگاه در حوزه دستمزد تخلف داشتند که شامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، شرکت سهامی مدیریت طرح‌های صنعتی، شرکت گسترش صنایع بلوچ، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، صندوق ضمانت صادرات ایران، شرکت بازرگانی و خدمات صنعتی فولاد اهواز، شرکت گسترش معادن و صنایع معدنی طلای زرشوران و سازمان بنادر و دریانوردی حقوق کارکنان خود را بیش از ۲۰ درصد ضریب سالانه افزایش دادند.

فیش حقوقی ۲۵۰ میلیونی!

اولین بار نیست که فیش حقوقی مدیران پتروشیمی حاشیه‌ساز شده و هر چند ماه یکبار شاهد این هستیم که

حقوق یکی از مدیران پتروشیمی منتشر می‌شود و این انتشار واکنش‌های شدیدی توسط جامعه در پی دارد. طی چند روز گذشته فیش حقوقی ۲۴۷ میلیون تومانی یکی از مدیران پتروشیمی کشور منتشر شد و این فیش حقوقی واکنش‌های بسیاری در پی داشت. کاربری در این خصوص نوشت: «احتمالاً این مدیر پتروشیمی با حقوق ۲۴۷ میلیونی جزو آنهایی باشد که معتقدند افزایش دستمزد کارگر تورم‌زاست. ۱۵۰ میلیون کسورات دارد و ۹۰ میلیون دریافتی. صد هزار تومان هم کمک و همیاری دارد برای باقیات و صالحاتش.»

تقریباً هر چند ماه یکبار انتشار فیش حقوقی مدیران پتروشیمی در کشور را شاهد هستیم که نتیجه انتشار این فیش‌های حقوقی، خدشه‌دار کردن اعتماد عمومی است.

در سال ۱۴۰۲ برخی از مدیران بالاترینه مجموعه دولتی پتروشیمی نیز حقوق بالای ۸۵ میلیون تومانی داشتند. برخی از پرسنل و مدیران این پتروشیمی فیش‌های حقوقی بالای ۸۵ میلیون تومان (در صورت عدم حذف کسورات از آن در سال گذشته به ۱۲۰ میلیون تومان حقوق می‌رسید) داشتند که موج انتقاد شدیدی را ایجاد کرده بود که برخلاف برخی از مدیران شاهد استعفای این مدیران نبودیم.

در سال ۱۴۰۰، انتشار چندین فیش حقوقی مربوط به مدیران میانی شرکت‌هایی همچون «پلیمر یاد جم» با حقوق‌های ماهانه ۶۰ تا ۷۰ میلیون تومانی، واکنش‌های گسترده‌ای را به همراه داشت. این مبلغ در شرایطی واریز می‌شد که نرخ دلار در آن زمان حدود ۳۰ هزار تومان (کمتر از یک‌سوم نرخ فعلی) و قیمت خودروی پراید، که اکنون به بیش از ۳۵۰ میلیون تومان رسیده، در آن زمان حدود ۱۰۰ میلیون تومان بود. همچنین، قیمت سکه تمام بهار آزادی در آن دوره بیش از ۱۰ میلیون تومان برآورد می‌شد.

در مقابل، حقوق کارگران شرکتی همان شرکت با پایه ۵ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۰ تعیین می‌شد. این اختلاف چشمگیر باعث شد تا فاصله‌ای بیش از ۱۲ برابری میان دریافتی کارگران و مدیران میانی به وجود آید؛ موضوعی که به یکی از حاشیه‌سازترین مباحث اقتصادی آن سال تبدیل شد؛ اما این موضوع نتیجه‌ای نداشت و هیچ‌یک از مدیران شفاف‌سازی در خصوص حقوق‌های جنجالی خود انجام ندادند.

آغاز ماجرای فیش حقوقی در کشور

نقطه آغاز انتشار فیش حقوقی نجومی به سال ۱۳۹۵ بازمی‌گردد. در نخستین روزهای سال مذکور فیش حقوقی نجومی چند مدیر دولتی منتشر شد که واکنش‌های بسیاری به دنبال داشت. آن زمان «ص.ح»، رئیس صندوق توسعه ملی فیش حقوقی ۵۷ میلیون تومانی داشت؛ در حالی که پایه حقوق کارگران تنها ۸۰۰ هزار تومان بود! این فیش حقوقی آغازی بر انتشار فیش‌های حقوقی

شد، پس از آن شاهد بودیم فیش حقوقی معاون توسعه مدیریت و منابع بیمه مرکزی و برخی از مدیران ارشد بیمه مرکزی و چند مدیرعامل بانک منتشر شد. حقوق تمامی این افراد حدوداً همان حقوق رئیس صندوق توسعه ملی بود.

در این میان صحبت‌های بسیاری مطرح شد که حقوق مابقی مدیران ارشد دولتی در همین حدود است و این شرایط در حالی است که بر اساس قانون خدمات کشوری دریافت حقوق نجومی برای مدیران مجاز نیست!

براساس ماده ۷۶ قانون خدمات کشوری هیچ فردی نمی‌تواند بیش از ۷ برابر پایه حقوق یک کارمند عادی را دریافت کند؛ در حالی که حقوق کارکرد در سال ۱۳۹۵ تقریباً به یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان می‌رسید، این بدان معناست که مدیران در آن زمان حقوق چندبرابری و خلاف قانون دریافت می‌کردند.

در همان زمان پس از انتشار فیش‌های حقوقی برخی از مدیران استعفا دادند و قوه قضائیه نیز از تشکیل پرونده برای برخی از مدیران خبر داد؛ اما همچنان ابهام دریافت حقوق چندده میلیونی توسط مدیران برای مردم باقی مانده است.

قانون درباره حقوق نجومی چه می‌گوید؟

ماده ۷۶ قانون خدمات کشوری به صراحت اعلام کرده است که نباید بیش از ۷ برابر حداقل حقوق یک کارمند عادی به‌عنوان حقوق به مدیران و کارمندان ارشد به عنوان حقوق پرداخت شود.

ماده ۱۱۷ قانون مدیریت خدمات کشوری که نظام پرداخت کارکنان دولت را تنظیم می‌کند، نهاد‌های زیرنظر رهبر، وزارت اطلاعات، اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها، مجمع تشخیص مصلحت نظام و مجلس خبرگان را از شمول قانون مدیریت خدمات کشوری معاف می‌کند. به‌جز این کارکنان نهاد‌های عمومی غیردولتی از این قانون معاف می‌شوند، یعنی کارکنان نهاد‌هایی همانند بانک‌ها که خدمات‌شان جنبه عمومی دارد؛ اما بیش از نصف بودجه‌شان را از منبع غیردولتی تأمین می‌کنند.

بر اساس قانون تعیین امتیاز شغلی مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی که مطابق با سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی همچنان در اختیار دولت باقی مانده‌اند، میزان حقوق و مزایای این مدیران با توجه به معیارهایی همچون نوع وظایف، حساسیت شغلی، سطح تخصصی کارمندان، تأثیر و نقش اقتصادی شرکت، نوع تولید و خدمات، کارایی و اثربخشی، و سهم شرکت در درآمد ملی تعیین می‌شود. این قانون امکان اعطای امتیازهای شغلی و مزایای بیشتر به برخی مدیران را به صورت استثنایی فراهم کرده است.

در این راستا، کارگروه موضوع بند «ح» ماده ۵۰ قانون برنامه پنجم توسعه که از سال ۱۳۹۰ لازم‌الاجرا بوده است، در اولین روز آبان‌ماه سال ۱۳۹۲ دستورالعملی را تصویب کرد که بر اساس آن، فوق‌العاده خاص نامستمری به میزان